

Sygn. akt V CZ 71/07

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku J. S. i E. S.

przy uczestnictwie J. D.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 sierpnia 2007 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego

w B.

z dnia 23 lutego 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2003 r. Sąd Rejonowy w Ż. stwierdził, że z dniem 1 stycznia 1984 r. małżonkowie E. S. i J. S. nabyli przez zasiedzenie własność nieruchomości położonej w Ż. stanowiącej działkę nr 5422/2 o pow. 0,0007 ha w całości na prawach małżeńskiej wspólności ustawowej.

Apelację uczestnika J. D. od przedmiotowego orzeczenia Sąd Okręgowy w Ż. oddalił postanowieniem z dnia 16 marca 2004 r. Kasację tego zainteresowanego Sąd Okręgowy w B. odrzucił postanowieniem z dnia 17 maja 2004 r. Zażalenie na to postanowienie Sąd Najwyższy oddalił postanowieniem z dnia 17 września 2004 r.

Skargę o wznowienie postępowania uczestnik J. D. wniósł w dniu 30 marca 1996 r. wskazując, że sprawę w oparciu o akty notarialne i księgi wieczyste zaczął rozpatrywać dopiero po otrzymaniu w dniu 17 marca 2006 r. kopii mapy ewidencyjnej sporządzonej w dniu 14 lutego 2006 r.

Skargę tę Sąd Okręgowy w B. odrzucił postanowieniem z dnia 23 lutego 2007 r. stwierdzając, że jej uzasadnienie stanowi polemikę z ustaleniami faktycznymi dokonany w sprawie prawomocnie zakończonej. Wskazał też, że złożoną skargę w dniu 30 czerwca 2006 r. „w świetle przedstawionego przez wnioskodawcę polemicznego uzasadnienia należy uznać za spóźnioną”

Umocowany przez uczestnika do wniesienia zażalenia radca prawny, zarzucając obrazę art. 407 § 1 k.p.c. wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Gdyby założyć, że skarżący o przyczynie wznowienia dowiedział się z kopii mapy ewidencyjnej z dnia 11 lutego 2006 r., którą otrzymał w dniu 17 marca 2006 r. to pod warunkiem, że byłaby to ustawowa podstawa skargi, należałoby przyjąć, iż zachował on trzymiesięczny termin określony w art. 407 § 1 k.p.c. Nie oznacza

to jednak, że zażalenie jest uzasadnione. Skarga bowiem nie została oparta na ustawowej podstawie. Ujawnione w jej uzasadnieniu okoliczności nawiązują do podstawy wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c. Nie są to jednak okoliczności i środki dowodowe, z których skarżący nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu.

W judykaturze ukształtowany jest pogląd, że wykrycie nowych okoliczności faktycznych lub dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy tylko takich faktów i środków dowodowych, które poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym powinny być dla strony „nieujawnialne” czyli dla strony nieznane i dla niej niedostępne.

Fakty natomiast ujawnialne, czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich w tym wypadku do ksiąg wieczystych i do składnicy geodezyjnej, nie są objęte hipotezą tego przepisu. Niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie zachodzi, gdy istniała obiektywna możliwość powołania ich w tym postępowaniu, a na skutek przyczyn leżących po stronie skarżącego tego nie uczynił (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2005 r., III CZP 134/04, niepublikowane).

Z tych względów zażalenie uległo oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.).